N°. 3557.

DE TIJD.

1857.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

DONDERDAG 21 MEI.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 19 Mei.

Eindelijk geeft dan de *Nieuwe Rott. Courant* eens eenige beschouwingen over *amortizatie en publieke werken*, die wij voor eene soort van diskussie mogen opnemen. Het is ons aangenaam, ook als is het blijkbaar, dat ze niet zijn gevloeid uit een klaar hoofd, en de gevolgelijkheid der redeneering veel te wenschen overlaat. De zaak is zoo belangrijk en van zoo groot gewigt, dat wij met welgevallen elke gelegenheid aangrijpen, om haar te bespreken.

Met genoegen stippen wij aan, 1°. dat men het argument, ten behoeve der schulddelging in de Kamer ontwikkeld, thans niet alleen ter zijde laat, maar wederlegt. Of dit de bedoeling van onze zuster geweest is, weten wij niet; maar wel kan ieder bevroeden, dat dit het door haar geleverd rezultaat is. In de Kamer maakt men zich schromelijk ongerust over de onzekerheid der Oost-Indische baten; daarom wil men er tot elken prijs schuld delgen. De *Nieuwe Rott. Courant* deelt in die ongerustheid niet meer dan wij. Zij betoogt, dat men op die baten rekenen kan. Zij staat daar zoo vast op, dat zij, die met ons alle noodige publieke werken verklaart te verlangen, gerust al onze *baten* in den pot der schulddelging werpt, vertrouwende dat de *toekomstige* baten genoegzaam zullen zijn, om in alle buitengewone behoeften te voorzien. Mogt er al eens een ongunstig jaar komen, dat wordt immers door de volgende opgewogen.

2°. ziet men af van de vrees, dat in onzen tijd een spaarspot onvermijdelijk zou moeten leiden tot het misbruik, dat voorheen onze financiën in de war heeft gestuurd. Dat is verstandig. Waarlijk, wij begrijpen niet, hoe men in de Kamer geen verschil van tijd heeft weten te maken en in onze regering van openbaarheid en geregelde komptabiliteit redeneert als of wij nog zaten in den druk der duisternis en der onverantwoordelijkheid. Met de tijden zijn toch onze instellingen veranderd, zoodat de misbruiken van vroeger thans volstrekt onmogelijk zijn geworden, ten minste als men ze ernstig wil te keer gaan.

3°. worden wij in onze verwachting bevestigd, dat men te Rotterdam evenzeer aandringt op de uitvoering van publieke werken, als wij het doen, en dat men daar evenzeer verlangt, aan de partikuliere ondernemers zulk een krachtigen steun te verleenen, als het blijken zal te behooren. Meer begeeren wij niet; nooit of nergens hebben wij regtstreeks of zijdelings getoond iets meer te willen.

4°. Als er dus tusschen ons eenig verschil bestaat, dan is het slechts omtrent de wijze van uitvoering.

Omtrent die middelen van uitvoering is het noodig naauwkeurig te stellen, wat wij willen en wat wij niet willen. Want men dicht ons zonderlinge stellingen toe. 1°. beweert men, dat wij de "schatkist vol klinkende munt" wilden stapelen, die daar renteloos zou blijven liggen ten schade van het land. Men laat dit nu los; maar komt met iets anders, dat niet beter is.

2°. Nu neemt men het op, alsof wij de millioenen door het raam op de straat te grabbel onder de ondernemers wilden werpen, hun toeroepende: Wij hebben geld in overvloed, die 't verkiest kome het halen. Wie aan tien millioenen niet genoeg heeft, neme er twintig, en wie nog meer verlangt, behoeft slechts toe te tasten. — Is dat ernst? En drijft men hier niet een weinig den spot met zijne lezers? Men zou ons met evenveel regt kunnen betichten, dat wij plan hebben om al die milioenen, als een buit op het volk behaald, onder onze ministers te verdeelen!

3°. Eindelijk geeft men voor, dat wij »*alle jaarlijksche overschotten*" in het fonds voor publieke werken willen hebben gestort. Hoe men daar aan komt? Wij weten 't niet. Vermoedelijk is het daaruit afgeleid, dat wij niet *alle* voorschotten willen hebben geamortizeerd. Eene zonderlinge gevolgtrekking. Als wij dus de stoutheid hadden te beweeren, dat niet alle menschen geniën zijn, dan zou men regt hebben ons te beschuldigen, dat wij alle menschen voor krankzinnig houden!

Het komt ons voor, dat er middentermen zijn, die 't onnoodig maken van het eene uiterste in het andere te vervallen. Het is even onnoodig alle baten te amortizeeren, als alle baten in een fonds te vergaderen. Men kan beide zaken te zamen doen.

Wat willen wij dan?

1°. Dat men de schatkist niet ontbloote van alle hulpmiddelen, maar eene aanzienlijke som in reserve houde, belegd in fondsen, die renten sparen voor den tijd, dat het geld ongebruikt blijft.

2°. Dat van de in reserve bewaarde som een verstandig gebruik worde gemaakt, om de publieke werken voor de ondernemers smakelijk, dat is mogelijk te maken.

Tegen dit een en ander verzet zich de *N. R. Ct.* Laten wij zien op welken grond.

Welk bezwaar heeft men tegen een fonds? Dit gewigtig bezwaar, dat het den ondernemingsgeest schaden zal. En waarom zal een fonds een obstakel zijn voor den ondernemingsgeest? Omdat dan, let wel op, de aktionnairs de overtuiging zullen erlangen, dat de te verleenen koncessiën eene zeer veilige geldbelegging zullen aanbieden? Maar dat is het juist wat de aktionnairs behoeven. Zij moeten de redelijke hoop hebben, dat de aktiën ten minste goede renten zullen afwerpen, zoo geen dividenden daarenboven. Of denkt men, dat de ondernemingsgeest eerst dan wordt aangewakkerd, als de aktionnairs het vooruitzigt hebben, dat huune aktiën geene of slechte renten zullen opbrengen, en die aktiën ver beneden pari zullen dalen? Waarlijk wij geven ons te veel moeite om zulke ongerijmdheden te bespreken. Maar zij staan te lezen in het voornaamst orgaan van de tweede koopstad des rijks!

Het duurt nu al jaren, dat de ondernemingsgeest wordt aangewakkerd naar den zin van de *N. R. Ct.* Men heeft gezien wat hij oplevert. Aanvragen tot koncessiën, zonder geldschieters. Willen wij derhalve ooit aan spoorwegen komen, dan wordt het tijd, dat wij een anderen weg inslaan, den weg, die overal elders met welslagen wordt bewandeld. Men moet aan de geldschieters het vooruitzigt kunnen bezorgen, dat zij eene voordeelige operatie doen, als zij een deel van hunne fortuin in spoorweg-aktiën beleggen. Zonder dat zullen wij nooit ten onzent spoorwegen zien, tenzij de Staat ze zelf legt, hetgeen niemand wil.

Nu is het eene zeer moeijelijke zaak, om in Nederland spoorwegen smakelijk te maken. De lijnen zijn kort en in verhouding van hare uitgestrektheid duur. De Staat zal dus krachtdadig te hulp moeten komen. Het kan geschieden op verschillende wijze, óf door eene som in eens te geven, óf door een minimum van rente te waarborgen, óf door eene vaste jaarlijksche bijdrage toe te zeggen. Dit laatste komt ons in geen geval wenschelijk voor. De twee eersten daarentegen kan men afzonderlijk of te zamen bezigen, naar gelang van omstandigheden. Naar welke maat? Wie kan dit vooraf in 't algemeen bepalen? Ongetwijfeld moet die maat dusdanig zijn, dat daaruit de hoop ontstaat voor de geldschieters, dat zij eene goede geldbelegging doen. Want zonder die hoop geen geld. En *point d'argent, point de Suisses.*

Er is nog een andere weg om uit den nood te geraken, dat is de weg der zwendelarij, die elders, tot groote schade der eerlijkheid en der goede gezetene bevolking is gebruikt. Wij hebben dat gezien, hoe men door kunstmiddelen spoorweg-aktiën wist in de hoogte te drijven, zoo lang tot dat zij uit de handen van koncessionnarissen en van sluwe spekulanten, door middel van allerlei valsche voorspiegelingen en bedriegelijke streken, waren gekomen in handen van de stille burgerij, die er meê bedrogen werd, middelerwijl de spekulanten, ten koste dier geen kwaad vermoedende burgerij, ergerlijke fortuinen maakten. God behoede ons daarvoor. Wij betwijfelen 't overigens, of er in Nederland wel een fatsoenlijk man zou zijn te vinden, die, als lid van een ministerie of van eene onzer Kamers, daartoe de hand zou willen leenen. En daarenboven is 't eene vraag of onze bevolking niet te voorzigtig is, dan dat het in staat zou zijn, om zich door zulk bedrog in 't groot te laten berooven van zijne door zweet en ontberingen bespaarde penningen. Dat kan ook de *N. R. Ct.* niet bedoeld hebben. Maar wat wil zij dan met haar aanwakkeren van eene ondernemingszucht, die niet steunen zal op eene redelijke hoop van winst? Het is voor ons een raadsel, dat zij-zelve zal behooren op te lossen.

Intusschen, toch wil zij hulp verleenen, waar die noodzakelijk is en voor zoo veel noodig, opdat op goede gronden door partikuliere krachten een spoorweg kan worden uitgevoerd. Zij wil dan volmaakt hetzelfde wat wij willen. Zij wil de spoorwegen smakelijk maken door middel van zoo krachtige hulp als noodig zal worden bevonden. Maar middelerwijl ze dat wil, verlangt ze tevens, dat alle kassen ledig zullen worden gemaakt, op het gevaar af, dat wij eene, zoo als zij-zelve dit erkent, schadelijke leening zullen moeten doen.

Dat is des te onverstandiger, omdat er niet alleen geld, veel geld zal noodig zijn voor de spoorwegen, maar eveneens geld en nogmaals geld zal worden gevorderd voor de verbeteringen onzer toegangen uit en naar zee; voor de afschaffing der slavernij; voor de versterking onzer militaire marine, enz. enz.

Hoe dat alles te verrigten als alle overschotten, die niet dadelijk gebruikt kunnen worden tot schulddelging worden aangewend? Niemand heeft ons dat duidelijk gemaakt, dan met op geldleeningen te wijzen, die men tevens erkent schadelijk te zijn.

Wel is waar, nu men niet meer vreest, dat van een fonds zal worden misbruik gemaakt tot andere en onwettige einden dan waartoe zij bestemd waren, nu zegt men, dat een fonds aanleiding zal geven tot kostbare werken, die later zullen blijken onnoodig te zijn. Waar haalt men dat van daan? Men zegt het. Maar zeggen is geen bewijzen. En wij volstaan met de ontkenning.

Insgelijks zegt men, dat men met fondsen te bewaren als met een tooverslag het land met spoorwegen kan overdekken, terwijl alle overige behoeften onvoldaan blijven. Zou men dat waarlijk kunnen? Zou de Regering zich daartoe leenen; zouden de Kamers daartoe hunne toestemming geven; zou de publieke opinie het lijdelijk aanzien? Wij zijn niet zoo ligtgeloovig; de bekende overgroote voorzigtigheid van onzen landaard strekt ons tot waarborg tegen dergelijke onbezonnene werkzaamheid. Wij voeden veeleer de vrees — en het verledene ligt daar om die te billijken, — dat men in plaats van te veel, veeleer te weinig zal ondernemen.

Dan genoeg. Van al wat tegen ons is aangevoerd blijft niets staan. Wij volharden dus meer dan ooit in onzen eisch, dat aan het amortizeeren van al wat er over de hand ligt een einde komen moet, ten einde het noodige te behouden voor vele onmisbare en tevens vruchtbare werken.

Uit de rezidentie berigt men aan de *Utr. Cour.*:

»Het blijft stil in de binnenlandsche politiek, maar er wordt toch wel *gekompeld* over twee belangrijke zaken en wel de departementen van koloniën en binnenlandsche zaken betreffende. Men verzekert, dat er ernstig sprake is van de instelling van een »kolonialen raad" aan eerstgenoemd departement, een adviserend kollegie voor den verantwoordelijken minister. Zij die, hoewel ongeroepen, personen noemen, die in genoemd kollegie zouden zitting nemen, hebben echter niet dezelfde kandidaten op 't oog, en het schijnt dus dat dienaangaande nog niets is beslist. Ook het oordeel over zoodanige instelling is zeer verschillend. [illegible] vreezen, dat de spoedige afdoening van zaken en de eenheid der regeringsbeginselen daardoor [illegible] zullen winnen en het terrein van intrigues niet het minst uitgebreid en bevolkt aan genoemd departement, op die wijze zijne grenzen nog zal zien uitgezet, terwijl anderen in een Raad *van* Indie op Batavia en een raad *voor* Indie te 's Hage, slechts eene vermeerdering van botsingen voorspellen. Hoe eenvoudiger eene machine, ook eene staatsmachine, is zaamgesteld, hoe beter, krachtiger zij werkt. Naar het oordeel van anderen, zou een direkteur-generaalschap bij Koloniën, een kollegie

waaraan de behandeling der dagelijksche zaken werd toevertrouwd en die met zekere eenheid leidde, meer nut deên, wijl de Minister dan meer tijd aan het hooger regeringsbeleid kon wijden en zich niet met zaken behoefde bezig te houden, die aan de behartiging van belangrijke vraagstukken te veel tijds ontrooven.

„Een soortgelijke maatregel is, zegt men, bij het departement van binnenlandsche zaken in beraad. Daar zou het de afdeeling *openbare werken* zijn, waarvoor men ook een direkteur-generaal (den titel geven wij alweêr ten beste), denkt te benoemen, terwijl echter de minister van binnenlandsche zaken de verantwoordelijke ambtenaar blijven en aangaande die aangelegenheden handelen zou namens Z. M. den Koning en in gemeen overleg met de wetgevende magt. Voor die hoogst gewigtige betrekking wordt slechts één persoon genoemd, en zou alzoo de bevoegdheid van hem, die thans aan het hoofd dier afdeeling staat, alleen meer uitgebreid worden. Vroeger is er wel eens gesproken over een afzonderlijk *ministerie van openbare werken*, maar 't schijnt, dat men daaraan thans niet ernstig meer denkt. Ik geloof, dat de opinie van hen, die eenigzins met het gewigt van het beheer onzer openbare werken bekend zijn, en de uitbreiding, die dat noodzakelijk binnen korten tijd moet ondergaan, kunnen berekenen, daardoor liever een afzonderlijk Ministerie zouden zien ingesteld, ook al, omdat een onder-Ministerie, bij welk departement ook, bij weinig degelijke verandering veel eigenaardige moeijelijkheden aankleeft, en zij zien te minder zwarigheid in zulk een afzonderlijk Ministerie, wijl het departement van Binnenlandsche Zaken zelf nog terrein genoeg overhoudt, waarop een Minister bewijzen zou kunnen geven van bekwaamheid en ijver."

Verkiezing van twee leden der Provinciale Staten van Noord-Holland:

1°. In de plaats van den heer J. Spengler. Ingekomen geldige billetten 931, volstrekte meerderheid 466. Hebben bekomen de heeren: Mr. J. M. van Maanen 460, Mr. A. de Vries 367 stemmen.

Herstemming tusschen beide genoemde heeren.

2°. In de plaats van den heer Mr. C. H. B. Boot: Ingekomen geldige biljetten 931, volstrekte meerderheid 466. Hebben bekomen de heeren: B. J. Momma 698, Jhr. P. H. Bicker 148, Jhr. Mr. E. L. de Geer 31. Verkozen de heer B. J. MOMMA.

Verkiezing van twee leden van den Gemeenteraad. Ingebragte geldige stemmen 1194, volstrekte meerderheid 598. Hebben bekomen de heeren: Mr. J. Messchert van Vollenhoven 1172, D. A. Veeckens 559, Dr. J. P. Heije 353, Dr. E. C. Büchner 159, Bredius 89 stemmen. Verkozen de heer Mr. J. MESSCHERT VAN VOLLENHOVEN.

Herstemming tusschen de heeren D. A. Veeckens en Dr. J. P. Heije.

Bij de te 's Gravenhage plaats gehad hebbende herstemming tot verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn 1230 geldige stemmen uitgebragt, waarvan 631 op den heer Delprat en 599 op den heer Metman waren vereenigd. Derhalve is gekozen de heer DELPRAT.

Men schrijft uit Amsterdam aan de *Utr. Ct.*: „Terwijl het oppervlakkig een vrolijk gezigt oplevert, een geheel mastbosch in het Oosterdok te zien liggen, zoo verandert die aandoening in treurigheid, wanneer men verneemt, dat het Nederlandsche schepen zijn, die gelost hebben en zonder bestemming zich bevinden. Men schrijft dit toe *eendeels* aan de scheepvaartwetten, dewijl eerst, sedert het einde van den oorlog, door Engeland en Frankrijk in de Krim gevoerd langzamerhand den normalen toestand is ingetreden; *anderdeels* wordt als oorzaak opgegeven de groote hoeveelheid Oost-Indische produkten, welke op Java worden verkocht, waardoor veel koffij, suiker, enz. regtstreeks in vreemde handen overgaat, en door vreemde schepen uitgevoerd, niet naar Nederlandsche, maar naar vreemde havens, wordt vervoerd. Sommigen meenen, dat in diervoege ongeveer de helft der Indische produkten aan de Nederl. scheepvaart en de Nederlandsche assurantie wordt onttrokken.

De heer J. C. Baud heeft in de *Amsterdamsche Courant* den volgenden brief doen plaatsen, gerigt aan de kiezers van Amsterdam:

„Geachte medeburgers!

„Het mandaat, mij vier jaren geleden door UEd. opgedragen, zal weldra zijn verschenen. Eene hernieuwing van dat mandaat zou mijn wensch zijn, indien ik de pligten, daaraan verknocht, naar uwe verwachting kon blijven vervullen. Bij het klimmen mijner jaren, en vooral bij het verminderen mijner gezondheid, is dit niet meer het geval, en ik oordeel het daarom pligtmatig UEd. te verzoeken, geen acht op mij te slaan bij de aanstaande verkiezingen voor het lidmaatschap van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

„Het meermalen door u in mij gestelde vertrouwen zal een der aangenaamste herinnering zijn van mijn vijftigjarig openbaar leven."

De kommissie, voor eenigen tijd door Z. M. benoemd, om aan de Regering eene ontwerp-koncessie aan te bieden voor de onderneming van het verbindingskanaal tusschen Amsterdam en de Noordzee, heeft hare taak volbragt en in de vorige week zoodanig rapport bij het ministerie van Binnenlandsche Zaken ingediend.

Gisteren middag ten 2½ ure is er eene ontploffing geschied in de woning van den vuurwerkmaker P. L. van der Burg, aan den Buiten-Amstel (Weesperzijde), waarbij zijne huisvrouw, wier kleederen in brand zijn geraakt, ernstig verwond is en in zorgelijke omstandigheden verkeert. De bovenverdieping is geheel uitgebrand. Door de werking van 4 spuiten, waaronder het eerst die van de Rijnspoorweg-maatschappij, was ten half 5 ure de brand gebluscht.

'S GRAVENHAGE, 18 Mei. Heden is door den prokureur-generaal bij het Hof in Zuidholland konkluzie genomen in de zaak van den heer A. Fock, prezident van de Nederl. Bank, als geïnt. tegen dijkgraaf en hoogheemraden van Delfland als appellanten. Door den heer Fock wordt gevorderd een som van ongeveer *f* 30,000 wegens 24 aandeelen in eene negotiatie, aangegaan in 1826 ten behoeve van den Rotterdamschen spoorweg. Prok.-gen. konkludeerde tot bevestiging van het vonnis; de konkluzie was grootendeels gemotiveerd met dezelfde gronden als voor den geïntimeerde waren aangevoerd. De uitspraak is bepaald op 30 Junij.

STRIJP (bij Eindhoven), 17 Mei. De landhuishoudkundige school alhier, waarover vroeger door ons is melding gemaakt, schijnt in allen opzigte de vroeger door ons gedane aanbeveling waardig te zijn. Hare eerste kweekelingen hebben op den 12n Mei ll., naar het schijnt een in alles bevredigend examen afgelegd, altans aan den direkteur, den heer L. Philippona, is door de notabelste ingezetenen van Eindhoven en omstreken een allervleijendst getuigschrift aangeboden, dat wij hieronder plaatsen. Het onderwijs omvat, naar men verzekert, behalve praktische landbouw, plantkunde, natuurkunde, landbouw, scheikunde, aardkunde, algemeene en bijzondere landbouwwerktuigkunde, landbouwdierkunde, landelijk boekhouden, landelijke bouwkunde, landmeten en landhuisbestuurkunde.

Wel Ed. Heer!

Ik ben belast UEd. mede te deelen dat de ondergeteekenden met genoegen verklaren tegenwoordig te zijn geweest, bij het op 12 Mei 1858 gehouden examen der kweekelingen van de landhuishoukkundige school te Strijp; dat zij met voldoening ontwaard hebben dat de kweekelingen J. Sonnaville van Alkmaar en F. Huijsmans van Eindhoven gedurende de wintermaanden, met veel voordeel de lessen hebben bijgewoond in plantenkunde, natuurkunde en weerkunde, aardkunde, ontginningen en landverbetering hun door UEd. gegeven. In 't belang van het landhuishoudkundige onderwijs in ons land, meenen de ondergeteekenden uwe inrigting aan ouders en voogden met nadruk te moeten aanbevelen.

Uw Dienaar
P. W. VAN MIERLO,
Lid van den Gemeenteraad te Eindhoven.

(Volgen de handteekeningen van verscheidene ingezetenen uit Eindhoven.)

Men leest in de Tweede Editie van het *Handelsblad*:

LONDEN, 18 Mei. De hertogin van Orleans is gisteren ochtend den 17n, ten half zes ure, op het kasteel Richmond, bij Claremont, plotseling overleden.

LONDEN, 19 Mei. De *Morning Chronicle* verzekert, dat de Peelisten zich tegen de motie van den heer Cardwell zullen verklaren.

De *Morning Herald* meldt, dat Turkije de Fransche en Engelsche voorstellen ter zake van het geschil met Montenegro heeft aangenomen. De vijf mogendheden zullen nu spoedig de vijf commissarissen benoemen, die met de regeling belast zullen worden.

LISSABON, 17 Mei. Heden avond ten 10 ure is de Koningin Stephanie behouden op de reede aangekomen. Morgen vroegtijdig, ten 9 ure, zal de plegtige inzegening des huwelijks plaats hebben.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 17 Mei. Aller blikken zijn thans op Engeland gerigt, daar de beslissing der in dit oogenblik hangende vraagstukken van de uitkomst der diskussiën in het Engelsche parlement afhankelijk is. In officieële kringen zal men zich zeer verwonderen, indien het ministerie-Derby zich er ook nu wederom door haspelt, want men twijfelt dat het langer zal kunnen stand houden. 't Is misschien aan deze omstandigheid toe te schrijven, dat de heer von Hubner heden met meer voorkomendheid door den Keizer ontvangen is, dan d
diplomaat misschien verwachtte. Naar men zegt, he
die heer zeer bevredigende mededeelingen gedaan en z
per telegraaf aan *La Spezzia*, welk vaartuig de bei
linieschepen de *Algesiras* en de *Eylau* naar de Adri
tische zee moest volgen, tegenbevel gezonden zij
Indien dit berigt zich bevestigt dan is daaruit af te le
den dat Rusland en Engeland tot zulk een demonstra
tie geen lust gevoelen. Er wordt stellig verzekerd, d
de konferentiën geen aanvang zullen nemen dan na h
lot van het Engelsche ministerie beslist is.

— Heden namiddag werd in het *hippodrome* va
Long-Champs (Bois de Boulogne) een wapenschouwin
over zes regimenten zware kavallerie gehouden ter ee
van den Kroonprins van Wurtemberg. De troepen be
stonden uit twee regimenten karabiniers, twee regime
ten kurassiers en twee regimenten kurassiers der gard
De divizie-generaal Morris kommandeerde de troepe
onder het regtstreeksch bevel des Keizers. Ten een u
stonden zij in slagorde geschaard en leverden ee
prachtig schouwspel op, dat door een ontelbare menigt
werd bijgewoond. De Keizer verliet ten half twee u
de Tuileriën, vergezeld van den Kroonprins van Wu
temberg, de maarschalken Magnan, Vaillant en Ca
robert, benevens een aanzienlijk getal generaals e
andere officieren, waaronder verscheidene Wurtemberg
sche en Nederlandsche, die tot het gevolg der Koningi
van Nederland behoorden. Zoodra de Keizer omstreek
ten twee ure te Long-Champs aankwam, nam hij da
delijk het opperbevel over en deed de troepen verschei
dene manoeuvres uitvoeren, waarna zij voorbij hem def
leerden. De Keizerin en de Koningin van Nederland ware
in de keizerlijke tribune gezeten, van waar zij de revue aa
schouwden. In open rijtuig waren zij met haar gevol
naar Long-Champs gereden. Herhaalde malen wer
HH. MM. met den kreet van „Leve de Keizer!" be
groet.

— Omtrent het duel van den heer Pêne verneem
men nog de volgende bijzonderheden: Men weet dat di
heer, ten gevolge van een slag in 't aangezigt, hem
door den luitenant Hyène toegebragt, zich gedwon
gen zag met dezen het tweegevecht op nieuw te beginnen
en aan de long door hem gekwetst werd. Doch dit wa
den officier niet voldoende; want terwijl zijn tegenparti
nederzonk bragt hij hem nog een steek in de linkerzijd
toe. De aanwezende arts riep daarop tot den luitenan
Hyène: „ge hebt hem vermoord!" Dit was evenwe
nog niet genoeg voor de luitenants; want den volgende
ochtend verschenen twee kapiteins, terwijl de ver
wonde in het grootste [illegible] zijne wan
wanhopige vrouw aan zijne legerstede zat, en daagden
hem tot een tweegevecht uit. Als reden daarvoor zeiden
zij, dat ook zij tweede luitenants waren geweest en zich
eveneens door het artikel in den *Figaro* beleedigd acht
ten. Men gaf hun ten antwoord, dat mogt die reden
gelden, de verwonde dan ook nog met de 400,000 sol
daten van het leger zou moeten vechten, daar allen de
hoop hadden misschien eenmaal tweede-luitenant te zul
len worden. Het gedrag dier heeren heeft overigens te
Parijs een pijnlijken indruk gemaakt.

— *Figaro Programme*, een bijblad van den *Figaro*
dat het tooneel behandelt, behelst een lang artikel over
het rampzalig duël, van 'twelk een zijner redakteuren
het offer is. De heer de Villemessant, de hoofd-redakteur
van den *Figaro*, zou, naar men zegt, het artikel van
den heer de Pêne niet hebben goedgekeurd, doch tevens
van meening zijn dat die heer vechten moest.

Een nieuw duël, het gevolg van de ongelukkige uitkomst van het eerste, heeft heden ochtend plaats gehad tusschen den heer de Pommereux, lid van de Jockey-club en den luitenant der guides, markies de Gaillefert. Beide zijn gewond, en men vreest voor het leven van den eerste. Naar men verneemt, bevindt de heer de Penê zich iets beter.

— Het onderzoek in de zaak Proudhon is geëindigd en de behandeling er van naar de regtbank verwezen, om den 2 Junij voor te komen. De heer Deureux zal van wege den Staat als beschuldiger optreden.

— Tusschen Algiers en het nieuwe fort-Napoleon in Kabylie is sedert den 1n een geregelde diligencedienst in werking. Die diligences, *Gazellen* genoemd, vertrekken ten twaalf ure 's nachts en doen de reis in omstreeks 24 uren.

— De *Moniteur* berigt, dat den 16en Maart in de groote pagode te Kanton een feest ter dankzegging voor de redding des Keizers op 14 Januarij gevierd is. Ook werd den 21n Maart te Hongkong in de Katholieke kerk een *Te Deum* gezongen.

— In den *Nord* leest men, dat een tal Moldavische patriotten zich met een naïeve petitie tot den graaf de Morny hebben gewend met het verzoek, dat hij naar Bucharest kome om daar als Hospodar de Regering te aanvaarden.

— Aan het dagblad *Univers* wordt uit Konstantinopel geschreven, dat de Porte meende geen acht te moeten slaan op de vertoogen der mogendheden, ten gunste eener vredelievende schikking met Montenegro, zich grondende op de protokollen van het Parijzer kongres

welke Montenegro voor een deel der Staten van den sultan beschouwen. De divan was niet voornemens Montenegro te veroveren, maar wilde den Montenegrijnen alleen het gebied en de stad Grahovo ontnemen om hen achter hun vroegere grenzen terug te dringen, en zoo een einde te maken aan hun voortdurende strooptogten op het Turksche grondgebied. De Porte moet niet voornemens zijn deze zaak op de Parijsche konferentie te bespreken, maar aan Fuad-Pacha, haar vertegenwoordiger, last gegeven hebben, om alle interpellatiën af te wijzen, die geen betrekking hebben op de reorganizatie der Donau-vorstendommen, de afbakening der Turks-Russische grenzen in Azië, en het verdrag betreffende de vrije vaart op den Donau.

— Aan den *Moniteur* wordt, dd. 13 April, uit Rio de Janeiro geschreven: „Te midden der onlusten, die in het begin der maand Maart zijn uitgebroken werden verscheidene liefdezusters, behoorende tot het toevlugtsoord der Barmhartigheid, waar verlatene kinderen worden opgevoed, het slagtoffer der verblindheid van de bevolking, die haar hoonde en mishandelde. Die onlusten zijn evenwel spoedig door krachtige maatregelen gedempt en zeventig personen, beschuldigd er aan deelgenomen te hebben, zijn in hechtenis genomen en ter beschikking van de ministers van Oorlog en Justicie gesteld.”

— Volgens de *España* zouden de Vereenigde Staten van N.-Amerka sinds lang naar eene gelegenheid zoeken om met Spanje oorlog te maken, en dat het denkbeeld om een beschermheerschap over Mexiko te voeren, geen andere oorzaak heeft. Genoemd blad vermaant de Spaansche Regering hare vloot in goeden staat te stellen om de havens van den vijand krachtig aan te tasten.

— Uit Rome wordt aan de *Gazette de Lyon* geschreven, dat de beroemde archeoloog, de heer Fortunati, sedert een paar maanden opgravingen liet doen, op een landgoed van den prins Barberini, welke tot de ontdekking leidden van den oude baziliek van den H. Stefanus, die sedert negen eeuwen onder den grond bedolven ligt. Een honderdtal werklieden is met dien arbeid bezig geweest, die de uitkomst gaf dat men den ouden Heiligen Weg ontdekte, welks spoor verdwenen was. Nu is men bezig met opgravingen aan beide zijden van dien weg en gedurig doet men nieuwe ontdekkingen. Vooral hebben twee schoone grafkamers de aandacht van geleerden en kunstenaars getrokken. Het gewelf dier kamers is van pleister, waarin goden en centauren zijn gebeiteld. Het schilderwerk dat men er vindt is frisch en onbeschadigd. De graftomben zijn van Oostersch graniet en marmer, en hare basreliefs dagteekenen van het schoonste tijdvak der Romeinsche beeldhouwkunst. Zij stellen het huwelijk van Thetis en Peleus, het wild zwijn van Erymantha, enz. voor. Het is intusschen te bejammeren, dat verscheidene vreemdelingen, vooral Engelschen, die deze graftomben bezoeken, ze beschadigen door gips en marmeren brokstukken van die beelden en monnumenten mede te nemen.

— Uit Palermo schrijft men, dat in het klooster San Carlo een tienjarige knaap, genaamd Girolamo Majo, wordt onderwezen, die de bewonderenswaardigste blijken van schranderheid en geest geeft. Door Z. M. Koning Ferdinand is aan hem een jaarwedde van 432 dukaten (omstreeks 1000 gulden) verleend. De knaap is reeds bekend met de beginselen der Grieksche rhetorika, met de geschiedenis van Italië en Sicilië, en beantwoordt met de grootste juistheid de vragen, welke tot hem worden gerigt, 'tgeen zijne volkomene bekendheid met het onderwerp en eene groote eruditie bewijst. Bij het examen, dat in genoemd klooster onlangs gehouden werd, verklaarde hij verscheidene zinsneden uit Homerus en Virgilius; beantwoordde verscheidene vragen over de plantenkunde volgens de stelsels van Jussieu en Lineus. Maar het merkwaardigste was, dat de jonge Girolamo de X. tot XVIII. hoofdstuk van Dante's hel kommenteerde [illegible] de historische [illegible] lingen daarbij aanwees.

De knaap wordt in zijne studiën geleid door den geleerden professor Matteo Ardizzono van Palerma, die hem al zijne zorgen wijdt.

— Uit noordelijk Conchin-China heeft men dd. 11 Mei brieven ontvangen, waarin het leedwezen wordt betuigd, dat de Fransche schepen, die als een waarborg van een aanstaanden vrede aan de kusten waren, den 7n Februarij, zonder iets te hebben uitgerigt, vertrokken zijn, met Mgr. Pellerin aan boord. Nu zeggen de Christenen, dat de Franschen, na des Konings gramschap te hebben gewekt, vertrokken zijn, hen, Christenen, aan zijn wraak overlatende. Dertig Christenen zijn in de gevangenis, waar men hen herhaaldelijk wreed gefolterd heeft. De meesten hebben de folteringen doorgestaan, en slechts een klein getal heeft er voor gezwicht; doch is daardoor evenwil niet in vrijheid gesteld. In dit oogenblik zendt de Koning naar alle rigtingen spieën om de priesters gevangen te nemen. In het vorige jaar heeft men bij de, aan gene zijde van het gebergte wonende wilden, eenige pogingen aangewend, doch de missionnarissen waren gedwongen, uithoofde van gebrek aan levensbehoeften op hunne schreden terug te keeren, zoodat die togt geen ander gevolg had, dan dat men met de bewoners en het land bekend was geworden.

ENGELAND.

LONDEN, 17 Mei. Omtrent de Indische diskussiën zegt de *Times*:

„De beginselen welke in de zitting van Vrijdag jl. behandeld werden, zijn zoo belangrijk, dat het ontstaan en de val van ministeriën, alsmede het geluk en het ongeluk der partijen daarbij vergeleken, slechts niets beteekenende, onverschillige zaken zijn. Men beweert onbewimpeld, dat hoewel het kabinet, voor de handelingen elk zijner leden verantwoordelijk is, die verantwoording echter van den vrijen wil afhankelijk is, welken men naar believe op zich nemen of van zich afwerpen kan. Is het kabinet eenzelvig, dan moet het ook gezamelijk vallen…

„Niet minder gewigtig dan het vraagpunt, dat een beginsel onzer binnenlandsche politiek geldt, is dat hoe men zich tegenover den goeverneur-generaal van Indië te gedragen hebbe, in de veronderstelling dat hij zich aan een groote dwaling ter zake van een hoogst belangrijke politieke zaak schuldig heeft gemaakt. Men beweert dat in die omstandigheden een behoorlijk gedrag hierin bestaat niet om hem terug te roepen, maar hem te verlagen; hem in het volle bezit der door hem misbruikte volmagt te laten, doch die volmagt door scherpe hekeling en strenge berispingen. welke openbaar moeten zijn en in elken bazar in Indië verspreid moeten worden, te kontroleeren en te beperken. Men beweert dat het te houden gedrag hierin moet bestaan, om niet slechts den goeverneur persoonlijk te krenken, maar ook zijn ambt te vernederen. Zulk een gedrag, zegt men, zou den goeverneur de magt ontnemen kwaad te doen en hem tot goed doen versterken…

„Een andere, voor het eerste geopperde stelling is dat eene Regering het regt heeft een goeverneur-generaal niet alleen voor diens eigene daden, maar ook voor die van zijnen voorganger verantwoordelijk te stellen en hem streng te bestraffen dat hij niet ten aanzien van eene aangelegenheid, als bijv. die de inlijving van Oude, naar de bedoelingen van de tegenwoordige regering gehandeld heeft, hoewel die bedoelingen regtstreeks tegen plegtige akten der Regering van het rijk aandruischen en de regtsmagt Harer Majesteit over een groot deel van haar gebied geheel vernietigen.”

Uit een en ander vat men, dat de ironie van den *Times* op verscheidene leden zoowel van het kabinet als van het Parlement gemunt is.

— In een artikel van de Zaturdag avond-editie van den *Times*, leest men: „Het behandelde in de zitting van het Parlement van gisteren heeft de verwachting versterkt op de vorming van een nieuw ministerie met elementen van duurzaamheid en een bepaalde politiek, zoodat de staatspapieren bij de opening der beurs ⅛ pCt. hooger waren.”

— De *Dispatch* meldt, dat de Engelsche regering heeft afgezien van de vervolging tegen Allsop, omdat in het proces, dat tegen hem zou worden ingesteld, slechts die bewijzen zouden kunnen worden bijgebragt, welke in de zaak van Simon Bernard gediend hebben en diens vrijspraak niet hebben kunnen beletten.

— De *Times* behelst een telegrafische dépêche uit Malta, dd. 15 Mei van den volgenden inhoud: „Volgens berigten uit Bombay had sir Edward Lugard den 15n April Azimghur ontzet. Zijn verlies aan dooden en gekwetsten bedroeg slechts één officier en vijf man van het 10e regement infanterie. Generaal Grant was van Lucknow naar Fyzabad opgerukt. De opperbevelhebber had zijn staf den 12n naar Cawnpoor gezonden en was voornemens naar Futtighoor te marcheeren. Brigadier Seaton had de muiters in de nabijheid van dien post geslagen. Zij leden een volle nederlaag en verloren twee kanonnen en al hun ammunitie. Ons verlies was onbeduidend; de vijand had ongeveer 300 gesneuvelden en gewonden. Men gelooft dat de radjah van Kotah vrijgesproken is. Eene kleine afdeeling van het leger uit Bombay heeft een bende muiters in het Maltpure-gebergte geslagen. Overigens was alles in de prezidentschappen rustig.

— Aan een brief uit Kalkutta aan den *Times*, over den aldaar gevangen gehouden Chineeschen mandarijn Yeh is het volgende ontleend:

Sedert ik u de laatste maal schreef, is er verandering gekomen in de gedragingen van onzen gevangene uit Kanton. Vroeger gaf hij zich naauwelijks de moeite een vraag te beantwoorden. Een beroemd oriëntalist bezocht hem om het een of ander van het Boedhismus te leeren. Yeh wilde zich daarover niet uitlaten. Layard beproefde van hem te weten te komen, of hij niets van een vergadering, het Britsche Parlement genaamd, en van de werking der openbare meening in Engeland wist. Yeh scheen daar mede geheel onbekend te zijn. Layard verhaalde dat hij, van oordeel zijnde dat het regt aan den kant van Yeh was, beproefd had den veldtogt tegen China te verhinderen. Yeh antwoordde slechts door brommen. De dikke, trage Koning van Oude, die juist aan de overzijde van Yeh huist, en den geheelen dag weeklaagt dat men hem den troost zijner Zenana ontzegt, legde een nieuwsgierigheid aan den dag, waarvan, zoo het schijnt, gekroonde hoofden niet altijd vrij zijn, en ging zoover den plaats-majoor te verzoeken, van eenige boomen neder te houwen, die hem het uitzigt op de galereij van Yeh's woning ontnamen. Hij zou den mandarijn een bezoek hebben gebragt als deze hem daartoe slechts een weinig aangemoedigd had. Zoo dikwijls echter de naam des Konings genoemd werd, legde Yeh de grootste verachting aan den dag, zeide niet te gelooven dat die man ooit Koning geweest was, en verwaardigde zich niet een blik op zijn woning te werpen. Een Engelschman wees Yeh den minister des Konings van Oude, Ally Nucky Khan, den Talleyrand van het Oosten aan. Men zeide hem dat deze sluwe Aziaat diep verwikkeld geweest was in alle kuiperijen, welke den opstand voorafgingen, en toch zoo zacht gegaan was dat men het spoor zijner voeten niet vinden kon. Niettegenstaande deze Oostersche beeldspraak en eenige medegedeelde staaltjes van des ministers listigheid, was Yeh er toch niet toe te brengen belangstelling te toonen voor den bruinen potentaat. Hij voedt een diepe verachting voor ons, omdat wij den Koning en zijn ministers het hoofd niet hebben laten afslaan.

Op eenmaal is de apathie van den mandarijn echter verdwenen. Hij spreekt thans met ongedwongenheid en zegt, onder anderen, geen deel gehad te hebben aan de vergiftigingen te Kanton. Evenzoo werpt hij de verantwoordelijkheid der proklamatie van zich af, waarbij een prijs op het hoofd eens Engelschmans gezet was. Voor de O.-I. Kompanjie en haar ambtenaren toont hij de grootste minachting. „Dat is een zeer dom mensch”, merkte hij op toen een hooge waardigheidsbekleeder, welke hem een beleefdheidsbezoek bragt, heenging, „men ziet terstond dat hij geen het minste talent bezit.”

De bladen van Kalkutta, waarin de verslagen der Parlements-zittingen voorkomen hebben deze verandering te weeg gebragt. Niet meer wetende op welke wijze den gevangenen eenige verstrooijing te bezorgen, vertaalde de heer Alabaster voor hem eenige plaatsen uit de beraadslagingen over de India-bill. Van dit oogenblik werd Yeh een geheel ander mensch. Hij staat vroeg op en heeft geen rust voor hem de *Calcutta-Englishman* gebragt wordt, en is zeer ter neder gedrukt als het blad niet het gewone aantal redevoeringen bevat. Hij schept zeer veel behagen in de redevoeringen, welke de O. I. Kompanjie hevig aantasten. Toen de tolk aan de plaats in lord Palmerstons aanspraak kwam, waar gezegd wordt dat vele door het ligtzinnig invoeren van nieuwigheden geleden hadden, geraakte hij in groote opgewondenheid en riep uit: „Goed, goed, goed”; toen echter de tolk voortging „veel meer echter hebben die volken door hardnekkigen wederstand tegen noodzakelijke hervormingen moeten lijden,” wierp hij zich weder in den rug van zijn stoel en bromde. De tijding van lord Palmerston's val verheugde hem zoo zeer, dat hij uit louteren pret grinnekte zoodat zijn gansche ontzaggelijke vleeschmassa schudde. Ook vernam hij met zigtbaar genoegen de tijding, dat lord Derby, op een spoedig sluiten van den vrede met China hoopt.

— Een reiziger, die Nauvoo bezocht, heeft in de Amerikaansche dagbladen eenige belangrijke bijzonderheden medegedeeld omtrent het oude vaderland der Mormonen, thans de zetel van een kolonie *Icariërs*, zoo men weet lieden, die het kommunismus in praktijk willen brengen. Ik heb nooit iets zoo arm en droevig als dit oord gezien, zegt de reiziger; de kommunisten bewijzen tot hoe weinig zij in staat zijn. Hun etablissement gelijkt een stal en toch hebben zij zich nedergezet met allerlei hulpmiddelen voorzien. De goederen zijn alle bezwaard, zoodat een geregtelijke verkoop hen weldra zal verspreiden. Men ziet bij Nauvoo noch boomen noch landbouw, — niets dan de bewijzen van alle zorgeloosheid voor het algemeen eigendom.

Niet verre van de kommunisten woont de weduwe van den vermaarden profeet Jozef Smith, stichter der Mormoonsche godsdienst. Zij is hertrouwd met een tapper, welke de grootste verachting toont voor profeeten. De zoon van Jozef Smith is een landman van twee-en-twintig jaar en kan niet dulden dat men hem van Brigham-Young of de Mormonen spreekt. Een gedeelte van den beroemden tempel, door de Mormonen ondernomen, [illegible] nog, en hoewel de platte grond daarvoor door [illegible] Gabriël is medegedeeld, beschuldigt de [illegible] melsche architekten niet den minsten [illegible] of den armen Jozef voor het lapje [illegible] Nauvoo, dat 20,000 zielen heeft [illegible] val en keert tot den staat van [illegible] Het is de eenige Amerikaansche bouwval, dien wij in de Vereenigde-Staten bezitten; zoo besluit de reiziger zijn berigt.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 15 Mei. Naar men verneemt, zal prins Richard Metternich, Oostenrijksch gezant te Dresden, tot opvolger van den graaf Valentijn Esterhazy te Be-

tersburg worden benoemd, die bepaald niet langer dien post wil vervullen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 19 Mei.

GETROUWD (17 Mei): A. Mendel met R. Lippmann, wed. A. C. Wertheim met R. M. Wertheim.

BEVALLEN (14 Mei): A. M. Zillesen, geb. Viervant, doode D. - J. C. Greeter, geb. Beversen, D. — (16 Mei): F. J. Jitta, geb. Polak Daniels, Z.

OVERLEDEN (13 Mei): E. G. van den Bergh, wed. J. Sjoukes, 62 j. — (14 Mei): A. B. van Wayenburg, geb. Schade van Westrum, - J. J. Krafft, 34 j. — (16 Mei): W. Feith, 18 jaren.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		18 MEI	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie .	5 pCt.	106¼ a		
Nederl. Bank	4 〃	162¾		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63 15/16	64	
Dito Dito	3 〃	76¼		
Dito Dito	4 〃	97 3/16	97 5/16	97¼
Amortisatie-Syndikaat .	3½ 〃			
Aand. Handel-Maatsch.	4½ 〃	142	142½	142⅛
Oost-Ind. Leening . .	4 〃			
Aand. Holl. Spoorweg . .				
Leening idem .	4½ 〃			
Aand. Rijn-Spoorweg . .	4½ 〃	101		
Maatschappij van Weld. .	4 〃			
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ 〃			
Dito *Rothschild* . . .	2½ 〃	52 7/16		
Frankrijk, Certifikaten .	3 〃			
Spanje, Obligatiën . .	1½ 〃	26 3/16	26 5/16	26¼
Dito	3 〃	43 5/16		
Dito Binnenlandsche .	3 〃	37½		
Amortisable Schuld . .				
Bewijzen Coupon . . .				
Crediet Instel. bij *Prost* & C°. .		63	64½	63
Portugal, Obligatiën . .	3 〃	45 15/16	46	
Dito 1856	3 〃	44⅝		
Uitgestelde				
Rusl., Obl. bij *Hope en C°*.	5 〃	105	105⅛	
Dito bij idem 1828/1829	5 〃	103⅜		
Cert. bij idem 1831/1833	5 〃	90¾		
Dito bij idem 1840 . .	4 〃	85 13/16		
Dito bij *Stieglitz* . . .	4 〃	85⅜		
Dito Nieuwe	4 〃			
Dito 5de Serie	5 〃	98		
Dito 1855, 6de Serie .	5 〃	101 3/16	101¼	101 3/16
Dito Adm. te Hamburg	5 〃			
Dito dito te Londen .	5 〃			
Dito dito dito .	4½ 〃	97⅞		
Inschrijv. in Assignatiën	6 〃	64		
Certifikaten van dito .	6 〃	64⅞		
Spoorweg Aktiën . . .	5 〃	72½		
Polen, Aand. 1835, fl. 500		153¼		
Obligatiën	4 pCt.	80		
Pruissen, Oblig.	4½ 〃			
Aandeelen 1854 . . .	3½ 〃	201		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 〃	76½		
Dito dito	4 〃			
Dito Metalliek	5 〃	74 13/16	74⅞	74⅞
Dito Rente Amsterdam	5 〃	86⅝	86 11/16	
Dito Nationale 1854 .	5 〃	76 1/16	76 3/16	76⅛
Dito dito	2½ 〃	38¾		
Weener Bankaktiën . .	*f*	1098	1100	
Dito Aand. fl. 250, 1839 .	〃			
Dito dito 〃 250, 1854	4 pCt.	311		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *L en B.*	5 〃	104¼		
Dito bij *Rotschild* . .	5 〃			
Denemarken, Obl. te Lond.	5 〃			
Dito	3 〃			
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 〃	99¼		
Dito 1839 van £ 100 .	5 〃			
Dito 1843 〃 〃 100 .	5 〃			
Dito 1852	4½ 〃			
Sardinië	5 〃			
Peru, Geldl. 1854 . .	4½ 〃	84		
Dito te Parijs	〃			
Ecuador, Oblig. 1855 . .	1 〃			
Venezuela, dito 6 pCt. thans	1¾ 〃	36 3/16	36¼	
Dito Uitgestelde . .	2¼ 〃	14¼	14⅜	14 5/16
Grenada, Obligatiën . .	3¼ 〃	18 15/16		
Dito Uitgestelde . .		5 15/16		
Mexiko, dito	3 〃	19⅛	19 3/16	
Nrd-Amer. Ph. *Hope en C.*, Lr. A	*f*			
Dito dito Lr. B	〃			
Dito bij *Rothschild* .	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën . . .				
Illinois Spoorw. Aandeelen .				
Dito Oblig. Constr. Bons	7 pCt.	87		
Louisiana	5 〃			
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 〃	3 11/16		

N. Port. 44 3/16, ¼.

Aandeelen Handel-Maatschappij, ofschoon aanvankelijk tot verhoogde koers te plaatsen, blijven evenwel later weêr op de slotkoers van gisteren. Overigens was de markt zonder eenige variatie met zeer weinig handel.

Koers van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3½ pCt.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 18 Mei. België 2½ pc. 55⅞ p; 4½ pc. 98¾; Metal. 78½ g; Nation. 79⅞; Spanje 1¼ pc. 26p; 3 pc. binn. 37⅞.

PARIJS, 18 Mei. Rente kont. 4½ pc. —.—; op tijd 3 pc. 69.—; Fr.-Oost. Spoorw. —; Spanje 1½ pc. —; 3 pc. —; Rom. Beleening —.

MADRID, 17 Mei. Spanje 3 pc. 40.10; 1½ pc. 27.65.

LONDEN, 18 Mei. Cons. op tijd 97⅜; Spanje 1½ pc. 26¾; Rusland 5 pc. 112; 4½ pc. 101¾; Holland 4 pc. 99½; 2½ pc. 66; Peru 4½ pc. 87; Grenada werkelijke 21; uitgest. —; Sardinië 5 pc. 92; Mexiko 20½; Wissel op Amst. 11.17¼; Hamb. 13.06¾.

WEENEN, 18 Mei. Metall. 5 pc. 82⅞; Nation. 84; Bank-Aktiën 973; Noord-Bahn akt. 169; Credit Anst. 239; O.-Fr. Spoorw. akt. 275; Saltzb. 100½; Lomb. Venetiaans. 103; Wissel op Londen 3/m. 10.17; Goud 7¾; Zilver 5¼.

BERLIJN, 18 Mei. Stiegl. 5de serie 104⅜; 6de id. 107⅛; Rusland 5 pc. 109¼; Pruiss. Staats. 4½ pc. 100¼; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 19⅛, Parijs 79⅝, Hamburg 150⅛, Amst. 141⅝, Petersburg 98⅞, Diskonto 4.

HAMBURG, 18 Mei. Mexikanen 5, Spanje 3 pc. 35¼, 1½ pc. 24⅞, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Vereinsbank 97¼, Noord-Duits. bank 84⅞, Wissel op Londen kort 13.05¼, 3/m. 13.03¾, Amsterd. 35.70, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 18 Mei. Metalliek 5 pc. 78⅜, Spanje 3 pc. 37½, 1½ pc. 26⅛, Wissel op Londen 117¼, Weenen 113, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 3.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55⅝	2/m. Livorno	*f* 39½
Zigt 〃	〃 56 3/16	〃 Napels	〃 81¼
2/m. Bordeaux . . .	〃 55⅛	〃 Petersburg . .	〃 1.70
½/m. 〃 . . .	〃 55⅞	6/w. Weenen . . .	〃 33
3/m. Madrid . . .	〃 234	〃 Augsburg . . .	〃 35¼
〃 Cadix . . .	〃 236	〃 Frankfort . . .	〃 99⅜
〃 Sevilië . . .	〃 233	2/m. Hamburg . . .	〃 34⅞
〃 Bilbao . . .	〃 233	Zigt 〃	〃 35 1/16
〃 Lissabon . . .	〃 40	2/m. Londen	〃 11.65
〃 Porto	〃 40	Zigt 〃	〃 11 72½
2/m. Genua	〃 45¾	Rotterdam	〃 ⅛

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

ROTTERDAM, 17 Mei. Tarwe: 166/2 ℔ Hooglandsche Kleefsche *f* 285.

— 18 Mei. Heden zijn de prijzen der Boter alhier geweest, 1e kwal. *f* 42; 2e kwal. *f* 40; 3e kwal. *f* 38.

SCHIEDAM, 18 Mei. Rogge. Verkocht: 146 2 ℔ Pernau *f* 206 6/w. — Gerst: 129/2 ℔ Libau *f* 182 6/w. — Moutwijn *f* 13,25; Jenever *f* 18,75; Amst. Proef *f* 20; zonder fust zonder de belasting. Spoeling *f* 1,60

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 18 Mei. Sikkens, Jacqueline en Elise, Batavia. - Linde, Active, Alicante. — 19 Mei. Hovig, Louis, Samarang.

HELVOET, 18 Mei. Tweehuis, Canton, Batavia. - Van Brugge, Koning en Vaderland, Banjoewangie. - Mooi, Elisabeth, Buenos-Ayres.

BROUWERSHAVEN, 18 Mei. Ruiten, Nederland, en Verbeek, Jan van Schaffelaar, beide Banjoew. n. Rott.

UITGEZEILD:

HELVOET, 18 Mei. Leicher, de Gier, Curaçao.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 19 Mei, in lading naar:

Weesel.	E. F. Beijer, de Hoop.
Ludwigsh. en Mannh.	Bohm, Aeolus.
Mainz.	J. Sinzig, Mainz N°. 8.
Dusseldorp.	G. A. van Logchem, 5 Gebroeders.

Advertentiën.

Vijftigjarige Echtvereeniging

VAN

QUIRINUS VAN ZON

EN

GESINA ANDRIES DRAAIJER.

HOF VAN DELFT, 20 Mei 1858.

(165)

(168) Heden overleed zeer onverwacht, onze waarde en veel geliefde Behuwd-Zuster en Tante, Mejufvrouw ELISABETH GODEFRIDA VAN DEN BERGH, Weduwe van den Heer JAN SJOUKES, in den ouderdom van 62 jaren.

Wed. J. T. VAN DEN BERGH—WENNINK.
T. J. B. LUNS.
A. M. LUNS—FERIEER.

AMSTERDAM, 13 Mei 1858.

(169) Heden overleed, na tijdig de heilige Sacramenten der stervenden te hebben ontvangen, onze dierbare Vader WERNER DEBETS, in den gezegenden ouderdom van 80 jaren en 6 maanden.

Mede namens mijne Moeder,
Broeders en Zusters,
J. DEBETS,
Pastoor.

VLAARDINGEN,
13 Mei 1858.

(172) Heden overleed in den jeugdigen leeftijd van 18 jaren, 6 maanden en 17 dagen, na voorzien te zijn geweest van de Troostmiddelen der H. Kerk, de Hoog Welgeboren Freule MARIA, ADRIANA, ERNESTINA, JOSEPHA Barones VAN WIJNBERGEN TOT BUSLOO, teedere geliefde Dochter van

T. F. J. Baron VAN WIJNBERGEN TOT
VAN BUSLOO.
H. F. W. M. Barones VAN WIJNBERGEN TOT
VAN BUSLOO.
Barones VAN LAER VAN HOENLO.

HUIZE BUSLOO, 17 Mei 1858.

LANDHUISHOUDKUNDIGE SCHOOL,
op den Huize Lievendaal,
te *Strijp* bij *Eindhoven.*

In bovengenoemd Instituut, gewijd aan Theoretische en Practische Landhuishoudkunde, zullen de lessen weder een aanvang nemen, op 15 Junij aanst. Kweelingen kunnen nog steeds geplaatst worden.

(171) L. PHILIPPONA.

Uit liefde tot de lijdende menschheid geef ik bij dezen zeer gaarne de verklaring, dat mijne Vrouw IMMIGJEN S... BRANDS BOVENKAMP, vruchteloos de medicamenten van den Geneesheer gebruikt te hebben, eindelijk door het gebruik van slechts twee pd. dozen REVALENTA ARABICA van alle pijn en maagkramp hersteld is.

Zij kan thans alle spijzen zonder eenige hinder nuttigen, zij is van hare oude kwaal genezen en verheugt zich in eene volmaakte gezondheid.

Ik kan derhalve niet nalaten de REVALENTA ARABICA voor de hevigste maagkwalen ten sterkste aan te bevelen, en ben altijd bereid, aan wie het ook zijn moge, mondelings nadere inlichtingen te geven.

NOORDWOLDE, JACOB VEENSTRA.
(Provincie *Friesland*) 28 April 1858. *Mr. Bakker.*

DE REVALENTA ARABICA
biedt Hulp aan Allen,

die aan maagkramp, slechte spijsvertering, verstoppingen, diarrhea, roodeloop, ...pijn, maagwater, winden, opgezetheid, hartkloppingen, doofheid, lusteloosheid, duizeligheid, verzwakkingen en de honderd andere ziekten lijden, die uit eene gedesorganiseerde spijsvertering voortspruiten.

Het kan niet te veel gezegd worden, de meeste ziekten ontstaan uit slechte spijsvertering, uit de eene of andere stoornis in de toebereiding der sappen en kunnen dus door DU BARRY'S REVALENTA ARABICA genezen worden.

De REVALENTA is een heerlijk, gemakkelijk, goedkoop, smakelijk geneesmiddel, dat nooit kwaad doen kan en altijd helpt als het maar

GOED GEKOOKT WORDT,

waarop wij bijzonder aandringen moeten. Men zie daarover de kleine gebruiks-aanwijzing, die bij iedere Bus los afgegeven wordt en zorge, dat daarbij met een weinig oplettendheid te werk gegaan worde.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus door
F. VON WINDHEIM & Co., Verkoophuis,
geteekend is.

De prijs der REVALENTA is 87½ c., *f* 2.—, *f* 3.50; *f* 8.—; *f* 16.—; zij is te verkrijgen in het VERKOOPHUIS en de bekende dépôts. (174)

(167) Bij Gebr. J. en H. VAN LANGENHUYSEN te 's Gravenhage, is van de pers gekomen en alom verzonden:

Godvruchtige Overwegingen en Gebeden
VAN DEN EERW.
TH. VAN KEMPEN,
Priester en Regulier Kanunnik van den H. Augustinus.
Uit het Latijn vertaald
door P. VAN DER PLOEG, Pr.
XXVI en 520 bl. in 16o.

Net ingenaaid, met gedrukten omslag . . . *f* 1.30
In linnen gebonden met vergulde stempels . . 〃 1.70

Bij den Boekh. C. L. VAN LANGENHUYSEN is van de pers gekomen:

De volgende Uitgave der Vereeniging „Regt voor Allen":

HET WERELDLIJK BESTUUR
VAN DEN
Kerkelijken Staat.

Een Brochure van 78 bladzijden . . . . *f* 0.2..

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.